

tilforordnede. Hvis vi f. Eks. ville tage et af de hyppige Spørgsmaal om Svangerskabsperioden, og man tænker sig, at der foreligger Spørgsmaal om, hvorvidt et Barn, der efter de foreliggende Oplysninger er kommet fuldbaaret til Verden, kan være Resultatet af et Samleje, der havde fundet Sted for 32—33 Uger tilbage, vilde det jo være temmelig urimeligt, om man skulde tilkalde den, der havde særlig Kendskab i Fødselsvidenskab. Det forekommer mig altsaa, at der paa dette Punkt ikke er nogen Indvending at gøre.

Der blev ogsaa forrige Samling omtalt Ønskeligheden af, at man i det overordnede Sundhedsraad kunde faa Repræsentanter for den provinstante Lægestand, en Læge, som var eller havde været Læge i Provinserne. Det forekommer mig nu, at den højtærede Minister maafstilles fuldstændig frit med Hensyn til, hvem han vil kalde til at være Medlemmer af det overordnede Sundhedsraad. Det er ham alene, der maa bære Ansvar for, om man dertil faar de rette Kræfter. Og naar det siges, at en Provinstantes Optagelse i Sundhedsraadet er ønskelig af Hensyn til, at der ofte vil være Spørgsmaal, som vedrøre Lægeforhold ude i Provinserne, maa jeg erindre om, at § 17 jo frembyder al den Garanti, som i den Henseende kan forlanges, idet den siger, at „forinden det overordnede Sundhedsraad træffer Afgørelse i Sager, der vedrøre særlige stedlige Forhold, eller fremkommer med Forslag til almindelige Foranstaltninger, skal det som Regel have givet den eller de stedlige overordnede Embedslæger Lejlighed til at udtale sig, hvilket i fornødent Fald kan ske ved at tilkalde dem til personlig Raadsførelse.“ Derved vil der jo, forekommer det mig, være taget tilstrækkelig Hensyn til Forholdene i Provinserne. I alt Fald er det jo ikke nødvendigt at have en positiv Bestemmelse om, at der skal være en Provinstant, eller at Provinstanten ogsaa kunne faa Plads i det overordnede Sundhedsraad, thi naar der i Provinserne maatte findes en Mand, som efter den almindelige Mening anses for særlig skikket til at indtræde i en ledig Plads, vil det staa Ministeren frit for at udnævne ham. Den Lønning, som vil blive tillagt ham, vil jo i Reglen være tilstrækkelig til at formaa en dygtig Provinstant til at flytte her til Byen for at indtræde i det overordnede Sundhedsraad. Det forekommer mig derfor, at § 2 i det store og hele indeholder gode Bestemmelser. Tallet 7 er tilstrækkelig stort, der er sørget for, at den fornødne Sagkundskab paa alle Punkter er til Stede, og Antallet er paa den anden Side ikke større, end at man kan gøre

Regning paa en nogenlunde hurtig Behandling. — Kun med Hensyn til et Punkt kunde der dog maaske være Tale om at gøre nogen Forandring. Det er et Punkt, som blev omtalt ved Behandlingen i Fjor, nemlig Apotekerens Stilling. Den ene af de tilforordnede skal jo være en Mand, der har Kendskab til Farmaci. Det blev omtalt i forrige Samling, at Apotekerne mente, at de burde have en noget fuldligere Repræsentation af Hensyn til deres Stand og af Hensyn til de Spørgsmaal, der berøre dem. Nu er det ganske vist, at i Forhold til hele Tallet synes det at være utilstrækkeligt, at der kun skal være en Apoteker i Raadet. Sagen bliver i Virkeligheden den, at der kommer til at staa seks Mænd, som ere hjemme paa alt, hvad der vedrører Lægevidenskaben, overfor en enkelt, der er kendt med Apotekerforholdene. Apotekerstanden er jo stor, der er vigtige Interesser at varetage for den, og det fremgik navnlig ogsaa af Diskussionen i Fjor, at man kan vente, at Medicinalreformen væsentlig vil komme til at gaa ud paa en Omordning af Apotekerforholdene. Det forekommer mig derfor, at det Ønske, der er fremkommet fra Apotekerens Side, kan være vel begrundet. Det lod sig maaske ogsaa nok gøre uden væsentlig at udbide det overordnede Sundhedsraad at omordne det saaledes, at man i Stedet for den ene tilforordnede, der omtales i Paragraffen, giver dem to. Jeg skal for øvrigt uden nærmere at komme ind derpaa bemærke, at der ogsaa gives andre Former, hvorved man kunde sikre denne Stand for øget Lejlighed til at gøre dens Mening og Opfattelse gældende i det overordnede Sundhedsraad. Jeg tror, det er et Punkt, som bør tages under Overvejelse ved Sagens Behandling i Udvalget.

Hvad angaar Beføstningen ved Ordningen, deler jeg den Mening, som blev udtalt fra Flertallets Side, at den Sum, der er foreslaet, ikke vil slaa til. Jeg tænker ikke her paa de faste Lønninger, skønt jeg for mit Vedkommende godt kunde gaa med til noget højere Lønninger, men naar den højtærede Justitsminister har foreslaet disse Lønninger, maa han jo anfse dem for tilstrækkelige, og der er ingen Tvivl om, at man kan faa de fornødne Kræfter for disse Summer. Jeg tror imidlertid, at det vil vise sig, at Udgifterne i det hele ville blive større. Jeg skal af Hensyn til den forestaaende Udvalgsbehandling tillade mig en Bemærkning angaaende § 4. Jeg har undret mig noget over at finde denne Bestemmelse sat ind i Loven, at der til Leje af Lokaler og Kontorfornödenheder